

(א) סנהדרין ע"ג. (ב) נלמדן
מו. (ג) הוריות י.
(ד) גרוסות כ"ג. (ה) מ"י כ"י,
(ו) מ"י כ"י. (ז) וי"ע מוס'
ימות נט. ד"ה והא.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דחידוש הוא
וכו' דאשתני גופא דאי
ונאי: (ב) ד"ה דהא נכנסה
וכו' בחנק כו' כלומר
ומע: (ג) ד"ה ודלמא וכו'
שחידשה תורה (באשתני
דינא חדיא) ת"מ וכו'
כ"ה בלא אישתני גופא
חדיא:

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה
צמי נערות. ולבסוף
בגרה. משעמדה בדון,
תרון בחנק. כ"ה
דאשתני (סנהדרין ע"ג).
הרי הן בהדיוטות.
לכנן נטר טעם אזיל
(הוריות י'). אם נודע
להם עד שלא נתמנו
חייבים. ד"ה טעם
ודיעה צ"י (שם).

נערה שנתפתחה פרק רביעי כתובות

מה

עין משפט
נר מצוה

בא א מיי פ"ג מהל'
נערה בתולה הל' ז'
סמג עשין טו:
בו ב מיי שם ופ"ג מהל'
אסורי ביאה הלכה י'
סמג ע"ג:
בו ג מיי פ"ג מהל'
אסורי ביאה הל' ח:
בא ד מיי פ"ג מהל'
שגגות הל' י:

אמר רבא מוציא שם רע קאמר שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמתחלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבא אמרינן ביה דמידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואשתני גופא אישתני קטלה הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר

דאשתני קטלה ומשני רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסבא אמרינן ביה הכי אלא משום דאשכחן דחדיא ביה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלה והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מזי למנאקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא דבעל כ"ן אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא דמוציא שם רע חייב סקילה אפילו וזינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו דמוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמיני לעיל צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה בסקילה זרין לדחוק לרבא דאיירי דמוציא שם רע דאי לא הויה דמוציא שם רע חייב סקילה אפילו וזינתה דהוה ליה לאסקוקי לעיל דהיה צריכתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה ולא הויה ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג בדליה ולא ה"ל למנאקט בסיפא סרחה ולבסוף בגרה אלא משום דיעקר

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לך עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר (ס) סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למומרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמיניה נערה המאורסה שזינתה ומשגגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד בלא אהיה או הויה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמר ש"ר שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חרית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדימוסות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לך עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר (ס) סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למומרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמיניה נערה המאורסה שזינתה ומשגגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד בלא אהיה או הויה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמר ש"ר שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חרית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדימוסות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

בזינתה חסדיא חייב סקילה ולא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדימוסות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

אמר רבא מוציא שם רע קאמר שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. נראה דמתחלה מקשה ממוציא שם רע משום דס"ד דהש"ס דמסבא אמרינן ביה דמידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואשתני גופא אישתני קטלה הילכך מקשה דגזי נערה המאורסה נמי לית לן למימר דאשתני קטלה ומשני רבא שאני מוציא שם רע דחידוש הוא ולא מסבא אמרינן ביה הכי אלא משום דאשכחן דחדיא ביה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואשתני דינא אישתני קטלה והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מזי למנאקט ונבעלה למאן דמוקי מוציא שם רע דווקא דבעל כ"ן אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעלן ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא דמוציא שם רע חייב סקילה אפילו וזינתה אחר חופה והא לימא דזינתה אחר חופה אפילו דמוציא שם רע בחנק ולפי זה הא דקמיני לעיל צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה בסקילה זרין לדחוק לרבא דאיירי דמוציא שם רע דאי לא הויה דמוציא שם רע חייב סקילה אפילו וזינתה דהוה ליה לאסקוקי לעיל דהיה צריכתא צאו לה עדים צבית חמיה שזינתה צבית אביה ולא הויה ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג בדליה ולא ה"ל למנאקט בסיפא סרחה ולבסוף בגרה אלא משום דיעקר

בזינתה חסדיא חייב סקילה ולא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדימוסות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור

בזינתה חסדיא חייב סקילה ולא חרית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן בהדימוסות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים אימור